

הנחיות לכתיבת הצעת התיזה

כללי

כתיבת הצעת התיזה היא אחד השלבים החשובים בהכנות לביצוע עבודת התיזה. כתיבת הצעה מחייבת את הסטודנט לגבש את המחקר לפרטיו ומאפשרת למנחה העבודה וכן לקורא נוסף לבחון אותה בצורה ביקורתית על-מנת לגלות (ולתקן- אם יש צורך) נקודות תורפה טרם עריכת המחקר עצמו. כמו-כן, פעמים רבות, הצעת תיזה הכתובה היטב משמשת בסיס מוצק ואיתן לכתיבת התיזה עצמה, בייחוד בחלק הקשור לסקירת הספרות. לאחר קבלת אישור המנחה להצעת תיזה, יש להגיש שני עותקים של ההצעה חתומים על-ידי המנחה למזכירות החוג ועותק אחד ישירות למייל stal@univ.haifa.ac.il המזכירות תדאג להעביר עותק של העבודה לקורא אשר יחזיר את הערותיו תוך חודש מקבלת ההצעה (עותק שני ישמר בתיקו האישי של הסטודנט). על הסטודנט לתקן את הערות הקורא, תוך כדי תיאום עם המנחה, במכתב שיימסר למזכירות החוג תוך שבועיים. במכתב התגובה יש להתייחס לכל הערות, תוך פירוט התיקונים אשר הוכנסו בעבודה בעקבות הערות, או נימוקים לדחיית הערות שאינן מקובלות. מכתב התגובה של הסטודנט יועבר לאישור הקורא. ניתן, ואף מומלץ, לבצע מחקר חלוץ (pilot) לפני כתיבת ההצעה.

מבנה

היקף ההצעה לתיזה לא יעלה על 15 עמודים, לא כולל: תקציר, רשימת מקורות (ביבליוגרפיה) ונספחים. אורך התקציר לא יעלה על שני עמודים. יש להדפיס את ההצעה ברוח כפול בין השורות, גופן David).

להצעת התיזה חמישה חלקים: שער, מבוא, שיטה, רשימת מקורות (ביבליוגרפיה) ונספחים.

שער

דף השער של הצעת התיזה יהיה לפי הדוגמא הבאה:

אוניברסיטת חיפה

הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות

החוג לבריאות נפש קהילתית

נושא ההצעה _____
הנושא באנגלית _____
ההצעה מוגשת ע"י _____ ת.ז. _____
כתובת _____
כתובת דואר אלקטרוני _____
מס' טל' _____ טל' נייד _____
שם המנחה _____ שם המנחה _____
חתימת המנחה _____ חתימת המנחה _____
תאריך _____

מבוא

המבוא יתאר את נושא המחקר וחשיבותו, יציג סקירת ספרות תמציתית של המחקר והתיאוריה הרלבנטיים באופן ישיר למחקר המוצע ויסכם את שאלות המחקר (או ההשערות) הספציפיות אשר תיבדקנה במחקר. חשוב לציין שהסקירה חייבת לכלול ולתאר את כל הנושאים שיבדקו במחקר. לדוגמה אם אתם חוקרים את הקשר בין סטיגמה ודיכאון וכהשערה משנית אתם בודקים את הקשר בין סטיגמה והערכה עצמית, יש לתאר לפחות בקצרה את המושג הערכה עצמית ואת הקשר של המושג לאוכלוסיה אותה אתם חוקרים.

שיטה

פרק זה יציג את שיטת המחקר (מחקר שדה, ניתוח מקרה, ניתוח אירוע, מחקר מעבדה וכו'), ינמק מדוע השיטה שנבחרה הולמת לבדיקת שאלות המחקר ויפרט את רכיבי המחקר השונים, כפי שמקובל להציג "שיטה" בספרות המחקרית. לדוגמה, אם שיטת המחקר היא ניסוי הבודק השערות ספציפיות, יש לפרט את אוכלוסיית המחקר (מאפייני המשתתפים), מערך הניסוי, המשתתנים התלויים והבלתי תלויים, הליך המחקר ושיטות הניתוח. אם שיטת המחקר היא ניתוח משווה של מספר מקרים, יש לפרט את המקרים ומדוע נבחרו (דגימה), את אופי התצפית ו/או פרוטוקול הראיונות ושיטת עיבוד הנתונים. מומלץ להימנע מניסוחים סתמיים של הניתוחים שיבוצעו כגון: "הנתונים ינותחו על-ידי רגרסיה מרובה, ניתוחי שונות וניתוח גורמים" או "הראיונות ינותחו על-ידי ניתוחי תוכן". במקום זאת, ראוי לפרט הן את שיטות המחקר והן את דפוסי הממצאים אשר יאוששו או יפריכו את שאלות המחקר השונות.

רשימת מקורות (ביבליוגרפיה)

יש לכתוב את הביבליוגרפיה במתכונת המקובלת בספרות (ראו הוראות בכתב העת "פסיכולוגיה" עבור ביבליוגרפיה בעברית ובכתבי עת של APA לדוגמה, Journal of Applied Psychology באנגלית).

נספחים

הנספחים מאפשרים פירוט של כל רכיב (למשל: שאלונים, מדריכי ראיונות, ממצאי מחקר חלוץ וכו').